

mester Bonnesen angaaende Erstatning for den Skade, han har lidt i Anledning af Krigsforholdene, hvilket Andragende med tilhørende Bilag efter Begjæring af den nævnte Folkethingsmand vil blive afgivet til Finantsudvalget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Tredie Behandling af „Udkast til Lov om Tilveiebringelsen af nye Skydebaner for Haandvaaben og Udvibelse af Land- og Søartilleriets Skydebaner paa Amager samt om Salget af Enighedsværn“. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 6561 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastet (see Tillæg A. Sp. 2227 ff.), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Sagen gaaer nu til Landstinget.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forslag til Lov om en Indkomstskat“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2575 ff.)

Winther: Da denne Lov først er forelagt i Landstinget, antager jeg, at den ikke har nogen egentlig finantsiel Betydning, naagt det efter den første Paragraph kunde see ud, som om det var Tilfældet; jeg antager, at der ikke i Genhold til den vil blive opkrævet nogen Skat, før der er givet Bemyndigelse dertil ved Finantsloven eller ved en Tillægsbevillingslov. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er nødvendigt nu at paalægge en saadan ny Skat, hører jeg til dem, der troe, at det, hvorledes den finantsielle Stilling end maatte være, dog vil være hensigtsmæssigt at vedtage denne Skattelov, idet der er andre Skatter, som i en uforholdsmæssig Grad tynge paa den mindre velhavende Deel af Befolkningen, og som det vil være hensigtsmæssigt at

faae omregulerede; jeg skal i den Henseende nævne Tolbafgifterne, der, som bekendt, væsentligt falde paa dem, der her i Landet mindst have Raad til at bære Afgifter til Staten. Baaede Hartkornsbestatningsnormen og Bygningsafgiftsnormen ere ligeledes efter min Overbeviisning saa uheldige, at de aldrig mere bør danne Grundlaget for nye Skattepaalæg, og jeg troer derfor, det er heldigt, at vi saasnart som muligt faae en ny Skattnorm, navnlig den her foreliggende. Der har ogsaa tidligere her i Folkethinget været begyndt paa forskellige Skridt til Indførelsen af en saadan Skattnorm, og den er allerede indført i Kjøbenhavn, hvor man har vundet en Erfaring, som efter min Overbeviisning taler for, at den er vel stikket til at udvides til det hele Land. — Naar jeg dernæst betragter det Princip, hvorfra denne Lov gaaer ud, finder jeg, at dette, nemlig Contingentsystemet, er uheldigt. S og før sig kunde jeg ikke have Noget imod, at man havde den Indretning her i Landet, at hver Commune som en Heelhed svarede sin Andeel af Statskatterne, men dette forudsatte da, at man havde en aldeles reiskærdig Sammenligningsgrund mellem de forskjellige Skattehydercorporationer; jeg sigter herved til Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landcommunerne. Jeg troer imidlertid ikke, at man har en saadan, men at man ved de Midler, her ere bragte i Anvendelse, kun tilnærmelsesviis kan staafe en Skat, der kan siges at være nogenlunde liggelig for samtlige disse Afdelinger af Skattehyderne. Naar man skal finde de enkelte Communers Skatteevne, troer jeg, det er absolut nødvendigt, at man først kan paavise, hvor Meget hver enkelt Skattehyder i Communen er istand til at svare i Forhold til sin Indtægt, men, naar man først veed dette, er Contingentsystemet overflødig, idet man da ikke behøver denne Melleminstants, for at Staten kan komme til de Penge, der udskrives i Genhold til hver Mand's Skatteevne. Imod Benyttelsen af Procentssystemet eller denne Undersøgelse af hver enkelt Mand's Skatteevne, er der gjort den Indvending, at Skatten ikke skulde kunne indbringe noget Klæffeligt, naar det overlodes til hver enkelt Mand, men den Erfaring, man